

SZÉKELYFÖLD

Politikai, közgazdasági, társadalmi és szépirodalmi hirlap.

A kézdivásárhely városi és vidéki vadász-egyesület hivatalos közlönye.

Megjelenik hetenkint kétszer: csütörtökön és vasárnap.
Előfizetési árak: Egész évre 5 frt, félévre 2 frt 50 kr, negyedévre 1 frt 20 kr. — Egy-egy szám ára 5 kr. Közsegek, tanítók, iparosok és Egyesületek, melyek egyenként, ha előfizetnek, 4 frtért kapják a lapot.

Felelős szerkesztő: Dobay János.

Kiadó-tulajdonos: Ifj. Jancsó Mózes.

A lap szellemi részét illető közlemények, a szerkesztőséghez (Dobay János Kézdi-Vásárhelytől) intézendők.

Kiadóhivatal: K. Vászárhelytől az ifj. Jancsó Mózes könyvnyomdá-jában, hová a hirdetések s előfizetési pénzek küldendők.

Politikai helyzet.

A karácsoni ünnepek sem hozták meg a politikai életben a kívánt békét, sőt mióta a nemzeti párt elnöke: Horánszky Nándor az ő sajátos leleplezéseit megtette, két évvel ezelőtt br. Bánffyval történt magán természetű érintkezéseit nyilvánosságra hozván — a helyzet még jobban kiélesedett: Horánszkyt indiskrétné leleplezése miatt a miniszterelnök provokálta, de meg a lovagias elintézés módjában sem tudtak a felek segédei megállapodásra jutni, mivel a Horánszky által felajánlott elégtételadást, a hozzákötött feltétel-nél fogva, a miniszterelnök segédei nem fogadhatták el. Tehát ezzel is egy újabb függő kérdés nehedik a politikai világra.

A politikában is fejtetőre van állítva minden. A kedélyek minden oldalon a legvégsőig fel vannak izgulva, szóval eljutottunk odáig, hogy vagy valami erőszakos kitöréstől félhetünk, vagy pedig valami csodás véletlen folytán a legutolsó pillanatban jóra fordul minden. Még van egy néhány nap új évig s nincs egyáltalában kizárva a lehetősége annak, hogy a béke helyre állhat. És e tekintetben megvan a legteljesebb jóindulat a pártok higgadtabb elemeinél s tekintélyes politikusok keresik a kiegyezés módjait, sőt maga Szilágyi Dezső ismétlen hangsúlyozta, hogy nem lehetetlen a normális viszonyokat helyreállítani. Nincs ma Magyarországon ember, ki ezt hön nem óhajtana s nem riadna visz-

sza a fenyegető törvények állapot be-következtétől, de fájdalom magában a parlamentben vannak a békés kibontakozás akadályai azon esékély számú ellenzéki képviselőben, kiket az obstrukció fel-színre hozott s a kvalifikálatlan piszkolódások révén politikai jelentőségre ver-gődén, ellene vannak minden békének és ahogy sem szeretnék magukat a jelenlegi mulatságos állapotok örömeitől megfosztani s visszaszülyedni jelentéktelen állapotokba. Mert ugyan lehetne-e valami kedvesebb dolog, mint mikor Madarász apó elnököl s minden képviselőnek szabad valami piramidalis gorombaságot odavetni a miniszterelnöknek s minő gyönyörűség, midőn a választó polgárok ol-vassák, hogy az ők szeretve tisztelt képviselőjük minő bátor szókimondó ember s minő erőteljesen védelmezi a veszendőbe indult hazafi ügyét, mert ma-napság szereti minden ellenzéki hazafi halálra oroszlánnak tekinteni a kor-mányt, melyen minden szárnak sza-bad egyet rugni, pedig az az oroszán valószínűleg tuléli az elfajult obstrukciót.

Szenvedély nélkül, tiszta szemekkel vizsgálva a politikai eseményeket, minden józan gondolkodású ember mélyen fájlatja, hogy idáig fejlődhetek a dolgok, de abban is jóformán megegyezik a köz-vélemény, hogy a január 1-én esetleg be-állandó törvényen kívüli állapot bekö-vetkeztéért kizárólag az ellenzék felelős. Ő idézte elő féktelenségével, hogy a tör-vényhozó testület munkálkodása megbé-

nult s hogy e miatt a költségvetés, ille-tőleg indemnitás idejében meg nem sza-vaztatott s ha ennek súlyos következmé-nyei lesznek, feleljenek a nemzet előtt azok, kik előidézték, mert azt minden ember könnyen beláthatja, hogy az a harez, melyet az ellenzék folytat, nem a kormány, vagy a rendszer ellen folyik, hanem a haza ellen; hisz lehetne a par-lamenti küzdelmet akkor is folytatni, ha már a haza érdekében az alkotmányban előirt költségeket, habár rövid időre is, megszavazták, mert ha mindjárt egy kor-mány hibás volna is, akkor sem szabad-na egy országot egy törvényen kívüli ál-lapot veszélyének kitenni. Beszélhetnek tehát a mostan zöld ágra vergődött pa-tentirozott hazafiak bármit, hitvány üzel-meiket burkolhatják bármily hangzatos frázisokba, a lóláb még is kilátszik s mindenki átlátja, hogy a „szent háború“ nem egyéb, mint személyi bosszú műve.

O.

A józan magyar észhez szólunk.

Nagyon kétes sikerű vállalkozás lenne, ha va-laki ma és az adott parlamenti viszonyok közt a józan ész okaival akarná meggyőzni a kiszámítha-tlan dühbe jött ellenzéket. Sem az az intő szó, mely saját bajtársai, a disszidensek oldalán hangzik fel és az obstrukciót messze elhallatszó hangon elítéli; sem a megbotránkozás hangja, mely a magyar és igazán nemzeti törvényhatóságok tanástermeiben fel-feldörög s a mely nyugalmat és békét, rendezett parlamenti tárgyalásokat és az államháztartásban a

TÁRCZA.

A gyöngyvirág.

Irtá: Senki.

(Folytatás.)

A jóízű és jó kedvvel elköltött erdei ebéd után a két megye társasága elindult a sz. Anna tavához. Ezen az uton történt meg egy ut fordulónál az az eset, hogy Pista megcsókolta Mariskát, Mariska meg a Pistát először és utoljára életükben.

Nem lehet tudni, hogy került össze ajkuk, de tény, hogy Etel éles tekintetű szeme akkor lepte meg a szerelmeseket, mikor ajkuk össze volt ta-padva. Mikor Mariska a csók végén kinyitotta má-morban uszó szemeit, a furdulónál feléje vigyorgott Etel pajtásnője gunyos nevetése.

Elejtette ijedtében azt a nefelejtscsokrot is melyet Pista gyűjtött neki idáig, a mint észrevette, hogy csókját meglátta idegen emberi szem. Pista zavartan felemelte és oda tűzte a leány dobogó, ringó keblére, még akkor sem vette észre, hogy nem tanuk nélkül élvezte a világ legédesebb csókját.

„Hagyja“ susogta Mariska „hagyja ezeket a nefelejtseket, ugy sem felejttem el, hogy megfede-keztem magamról.“ Pista csak nézte a feldokló han-gu leányt és a mikor önkéntelenül hátra tekintett, értette az egészet. „Nem baj“, ugymond Pista „fe-lelek én magunkért“, és azzal tovább indultak. Nem kellett, hogy feleljen, mert hisz nem vonta őt kérdőre senkisé. Szerette a leányt, hát meg is csókolta nem erőszakkal, csak ugy szeliden és né-mán minden előleges magyarázat és bevezetés nél-kül, mint a kinek ehhez joga van.

Estére Tusnádra ért a társaság és ott a va-csora után olyan jókedvű julialist rendeztek, hogy éjfél után sokára tértek csak nyugalomra. Előpró-bát tartottak az Anna bálhoz, a mely jobban sike-rült tán a hivatalos bálnál is, mert hisz az érzel-mek felkorbácsolt hevével táncolt mindenik pár egymással, egymásnak, egymásért.

Másnap korán reggel Mariska friss nefelejtset kapott. Egy forró kézsorítás volt estére a jutalma a Pistának, mikor Mariska belépett a nagy terem-be. Ott volt a nefelejtés a keblén és egyetlen egy száll a fekete hajában. Mily boldog volt Pista, hogy az ő ideálja is ünnepelte az első csók boldog em-lékét a nefelejtés virággal.

III.

Mikor visszatért a turista sereg az édes ott-

honba, a szerelmesek folytatták a megkezdett bol-dogságot. A nefelejtés nagy szerepet játszott e fe-lledhetetlen napokban. Pistát kinevezte a magas mi-niszterium a törvényszékhez jegyzőnek és így ugy gondolta, ha már itt a diploma, hát legyen meg melléje az Ilona és Mariska személyében.

A hét azon napján, melyen ott a szent Anna tavi uton lecsókolta az első csók hevével a szűzi ajkak mézét, mindig nefelejtset küldött Mariskának. És Mariska ott hordta a nefelejtset, a hová Pista szánta, a szerelmes keblén. Mikor Pista délben behajolt magas alakjával a piacra, ott a magas er-kélyen már várta a Mariska. Mikor alkonyattal megszólalt a református templom tornyában a vas-harang, ott az erkély alatt vonult el a Pista. So-vároga nézte a gyönyörű menyasszony-jelöltöt, a ki epedését kaczer mosolylyal jutalmazta. Édes kin-zás vette kezdetét nemsokára azzal, hogy a beköszön-tött hideg miatt az erkély-vizit elmaradt.

Ott az ablak virágjai között ki-kínézett ugyan az édes leányarc, de hát a tulsó oldalról mily ele-nyésző élvezet volt látni a Mariskát imigyen ah-hoz képest, mikor egészen látta enyhe őszi időben az erkélyen.

De még más is valami emészttette a Pistát. Az a leány kerülte véle a találkozást. „Tisztán azért, mert nem szeret ugy, mint régen.“ Pista ezt

folytonosságot kéri; sem a király hangja, mely a legőszibb parlament keveredés közepett csak az imént is legmagasabb kegyéről és teljes bizalmáról biztosította báró Bánffy miniszterelnököt: semmi, semmi sem használ a képviselőházi ellenzéknél, mely örült elbizakodottságában nem látja a veszélyeket, melyek az országra várnak és szenvedélyek által kergetve rohan a lejtőn, államot és kormányt olyan állapotba kényszerít, mely pótolhatatlan kárt és pótolhatatlan veszteséget jelent.

Elég hangosan ki lett jelentve, hogy e vad obstrukció mellett elfogadható okot felhozni nem lehet, mert nem létezik. Az indemnitást az országnak kell megszavazni, melynek fizetését nem lehet beszűntetni, melynek kötelezettségeit minden körülmények közt teljesíteni kell s épen azért nem bízálni szavazat az indemnitás megadására, hanem csak korlátozott felhatalmazás arra, hogy a kormány az állami ügyeket rövid időre az előző évi budget alapján tovább vezetheti. Ha tehát az indemnitást nem szabad alkalmul használni arra, hogy az obstrukció kétélű fegyverével hadakozzék az ellenzék és ha már ez az eljárás igen mély színvonalra fokozza le az ellenzék hazafiságát: még kevésbé szabad a kiegyezési javaslatokat az obstrukció ürügyével elővonszolni, mert ez az eljárás szemmel látható rosszhiszeműséget foglal magában, melyet minden, csak félig érett politikusnak rögtön fel kell ismernie. A kiegyezési javaslatokat érdemileg egyetlen egy pontjukban sem támadták meg s Magyarország javára oly sok kedvező s oly sok jó van azokban, hogy tartalmukat joggal nevezhetjük teljes vívmánynak, mely okvetlen kell hogy áldására szolgáljon az országnak. Az a kifogás, hogy báró Bánffy miniszterelnök az önálló rendelkezési jogra vonatkozólag az ő és a kormány szándékait felől nem nyilatkozott volna, vagy nem kellő időben, csak üres szóbeszéd, melynek semmi tartalma sincs, mert báró Bánffy már az első hozzá intézett kérdésre kijelentette, hogy az 1898. I. t. cikkelyt a kormány teljes érvényben állónak elismeri, de hozzátette a miniszterelnök, hogy az önálló rendelkezés jogát a kormány nem kívánja a teljes gazdasági elkülönítés értelmében megválni és alkalmazzuk, vagyis a kormány a közös vámterületet óhajtja.

De az ellenzékhez a józan ész ókaival hozzáférni nem lehet, az örültséget okokkal meggyőzni lehetetlen. Ámde az ország közvéleményét kell felvilágosítani, a közvélemény foglaljon állást fokozott mértékben az ellenzék menthetetlen üzelmé ellen melylyel bevallottan kizárólag a miniszterelnök személye ellen fordul.

És itt mindjárt világosan ki kell jelentenünk, hogy az ország egész közvéleménye a miniszterelnök részén van, aki Magyarországot nemzeti tekintetben egységesé tette, egységes nemzeti állammá alakította, melyet a nemzetiségek benn az országban tisztelnek s Európa más nemzetei elismernek

gondolta. Pedig csalódott, mert Mariska szerette, csak a találkozást kerülte, mert hát annak megint csak lenne a vége. Már pedig a minap a vereshaju Etel nagy páthosszal egyik kávézó társaságban kijelentette, hogy legalább is gyanus neki az olyan leány becsülete, a ki jeggyűrű nélkül... csókolódik. — Mariska elérte a célzást, — de örvendett, hogy Etus oly diskrét maradt és többet nem mondott ezen általános itéletnél. Csak úgy a szétoszlás pillanatában mart a lelkébe Etel mélyen a szavával. Gyöngéd gunyosoly közt kérdezte: Te Miczi, mond: hol csókol meg most a Pisti, mert soha sem látlak együtt véle úgy, mint akkor.

„Sehol edes Etus“ felelte Mariska, hiszen te tudod, hogy nem szeretem.”

„Kit a Pistát vagy a csikót?“ — vágott a szavába Etus hirtelen.

„Egyiket sem! Jó éjt edesem“ mosolyogta vissza Mariska. És úgy tőn, ezentul a mint mondotta, mint ha sem a Pistát, sem a csikót nem szeretne volna. Azután jött a kemény, rideg tél. Megkezdődött az az édes ringatózás ott a jégen. Megint feljött a Pista napja. Volt ott elég alkalom arra, hogy négy szemközt kicsérélték egymással azt, a mit a Etusra rábízni egyik sem mert volna.

(Folytatása következik.)

és becsülnek. A nemzetiségek országok alkalmazása nélkül hűségesei hűvek lettek a szabadelvű és türelmes Magyarországnak és Budapest felé gravitálnak, mint egykor Bécs felé gravitáltak.

Amit pedig báró Bánffy miniszterelnök a nemzeti aspirációk terén tett, amit a magyar ügy szolgálatában a nemzet számára kivívott, az örökre feledhetetlen marad a magyar nemzet előtt. És az ország, amely csak rövid idővel ezelőtt a tiz nemzeti szobor felállításának elrendelésekor ujongva örült, a német császár budapesti látogatásakor örömkönyeket airt, ez az ország méltán fel van habrodva a szivtelen és észtelen brutalitás miatt, melylyel az ellenzék a magyar nemzeti politika megteremtőjét és portálját személyében üldözi a helyett, hogy örök halálával emlékezzék meg tényeiről.

A magyar nép egyenes esze, mely nem ismer csalafinta fogakat, tiltakozik az ellen, mikor az ellenzék eljárását hiszékeny emberek által hazafisnak nevezni hallja.

Bánffy b. és Horánszky Nándor affaireja.

A karácsony ünnepe alatt az egész ország közvéleménye annak a szenzációnak a hatása alatt állott, hogy miképen fog elintéződni a Bánffy b. miniszterelnök és Horánszky Nándor között keletkezett becsületbeli ügy. Mindenki meg volt győződve afelől, hogy Horánszky Nándor oly sértéseket, aminek a miniszterelnök levelében foglaltak, nem tűrhet el anélkül, hogy lovagias uton elégtételt ne keressen. A miniszterelnök a nyilvánosság előtt azt állította Horánszky Nándorról, hogy az eljárása, amit december 23-án tartott beszédében követett, sem jogos, sem tisztességes, sem férfias nem volt; továbbá, hogy oly alapon való sértettségére, amint Horánszky tette, csakis a magát a megtorlástól mentesnek képző gyáva ember képes. Mindenki arra volt elkészülve, hogy ezt az ügyet még az ünnephapok alatt párbajjal fejezik be s ezzel a kínos szenzációnak legálabb társadalmi része bevégeződik. Ehelyett azonban meglepő és hasonló körülmények közt csaknem példátlan befejezése lett az ügynek már tegnap este. Horánszky Nándor megbízottjai: gróf Károlyi István és Szemere Miklós fegyveres elégtételt kértek ugyan Bánffy Dezső bárótól, de mindjárt az első alkalommal kijelentették, hogy felük, Horánszky Nándor, ezt csupán fegyveres megtorlásnak tekintik. Bánffy báró megbízottjai: Fejérváry Géza b. és Gajári Ödön, csupán fegyveres megtorlásnak tekintik és ellen tiltakoztak, míg a fegyveres elégtételt a kijelentés nélkül felajánlották, Horánszky Nándor segédei ellenben csupán a feltételhez ragaszkodtak s ez el nem fogadtatván, az ügyet felük részéről befejezettnek nyilvánítták. Erre a miniszterelnök megbízottjai levelet intéztek Bánffy báróhoz, értesítvén őt eljárásukról s a Horánszky magatartását egyértelműnek jelentették ki azzal, mintha a fegyveres elégtétel meg sem kértet volna és az ügyet a Bánffy báró részéről befejezettnek nyilvánítták.

Tehát ez az ügy a lovagias ügyek azon osztályába tartozik, amikor a két fél részéről külön-külön egyoldaluan fejezik be az ügyet, súlyosbitva azzal, hogy itt az elégtételt kérő fél állította föl egy a kérdést, hogy sem elégtételt kér, hanem csupán fegyveres megtorlást akar. Lovagias ügyekben a legtrikább esetek közé tartozik az ilyen. Ha olyan valakit, akit a sértett fél lovagias elégtételadásra nem tart képesnek, az ellen más uton keres megtorlást, de a lovagias elégtétel kérése csupán a megtorlás kijelentésével nem egyeztethető össze. Ha pedig végül a sértő fél segédei kijelentik, hogy az eljárást olybá tekintik, mintha fegyveres elégtétel nem is kértet volna, ez egyértelmű azzal, hogy a sértés megismételhető.

A Horánszky—Bánffy-afférból több párbaj van készülöben. Ezek száma eddig hat, — és pedig:

- I. Horánszky Nándor—Fejérváry Géza báró.
- II. Horánszky Nándor—Gajári Ödön.
- III. Károlyi István gróf—Fejérváry Géza báró.
- IV. Károlyi István gróf—Gajári Ödön.
- V. Szemere Miklós—Fejérváry Géza báró.

VI. Szemere Miklós—Gajári Ödön.

*

Itt említjük fel végül azt is, hogy a lapoknak azon híre, mintha Horánszky Nándor segédei: gróf Károlyi István és Szemere Miklós személyesen keresték volna fel báró Bánffy, hogy Horánszky nevében őt provokálják — téves. Gróf Károlyi István és Szemere Miklós levélileg feleltek meg megbízatásuknak. A Horánszky Nándor és segédeinek Bánffy báró segédeivel támadt lovagias ügyben a felek segédei ma délután 4 órakor találkoztak. Hir szerint abban állapodtak meg, hogy mindegyik fél, úgy Horánszky mint gróf Károlyi István és Szemere Miklós egyenkint fognak párbajt vívni Gajárral és Fejérváry Géza báróval.

Hir szerint gróf Károlyi István pisztolyal intézi el ügyét Fejérváryval. Szemere kardpárbajt Gajárral, s Horánszky szintén karddal verekszik meg Fejérváryval.

Távirati értesülésünk szerint Gajári és Szemere között a párbaj már megtörtént és utóbbi súlyos megsebesülésével végződött.

Ujdonságok.

— Időjárásunk. A várvavárt hó egyre késik, hanem azért az időjárás ellen panaszunk nem lehet. Karácsonunk száraz hideggel köszöntött be s azóta állandóan mérsékelt hidegünk van. A hőmérő reggel 10 C. fok hideget mutat.

— Sport hír. A koresolya társaság mesterséges jégpályája már annyira elkészült, hogy egy-két nap alatt, de vasárnapig bizonyosan át fog adatni a közhasználatnak — feltéve, ha az idő ismét nem szól bele — mint már annyiszor tette — a dologba.

— Halálozás. Gyászlapon vettük a szomorú hírt, hogy kézdívisárhelyi Nagy Gyula m. kir. erdőfelügyelő, városunk nagy tehetségű szülötte évek hosszú során át lapunk buzgó munkatársa, f. hó 25-én Budapesten meghalt. Fényes jövő állott előtte, az élete délen levő férfit a sok emésztő munka sirba döntötte, mely gyászba borítva nagy családját és mindazokat, kik őt ismerve, szeretni és becsülni tanulták az ő ritka tiszta jellemét s fényes egyéni tulajdonait. Haláláról a család következő gyászjelentést adott ki: Kézdívisárhelyi Nagy Gyuláné szül. Lux Paulina egy maga mint gyermekei Béla, Berta, Gyula, Gizella, Gábor, valamint az elhunytján édesanyja öz. Nagy Mózesné, apósa Lux Sámuel s testvére Nagy Gábor és neje, valamint számos rokon nevében mély fájdalommal tudatja, hogy forrón szeretett férje, illetve apa, fiu, vő, testvér és rokon kézdívisárhelyi Nagy Gyula m. kir. erdőfelügyelő f. hó 25-én, d. u. 1¹/₂ órakor, hosszú kinos szenvedés után, életének 49-ik, boldog házasságának 23-ik évében elhunyt. A boldogult földi maradványai a reform. egyház szertartásai szerint, f. hó 27-én d. u. 3 órakor fognak a magyar vörös kereszt egyet kórház halottas csarnokában megáldatni és onnan a farkasréti temetőben örök nyugalomra tétetni. Budapest, 1898. december hó 26-án. Béke poraira, áldás emlékére.

— Erős sovínista ugyan, de derék magyar ember Szalay Farkas honfitársunk, ki felbuzdulva a Klondijkében hirtelen meggazdagodott aranyásók sikerein, maga is elindult az aranytermő, hó és jégborította, távol Északamerikába. Hogy azonban hazájától is kifejezést adjon magyar érzelmeinek, még itthon ellátta magát megfelelő ruházattal, fegyverrel, szerszámokkal, sőt — tekintettel a Klondyben uralkodó rengeteg drágaságra, — még élelmiszerekkel is, melyek között — élelmi és gyógyyszer gyanánt, néhány tucat négyesillagos Esterházy cognac foglalt el tekintélyes helyet. Igaz ugyan, hogy — mint Szalay írja, nagy beviteli vámot szedtek be rajta partraszállásakor, de majd megfizetik neki a — klondykeiek minden cseppet arannyal; már pedig, ha ez tény, akkor Szalay uram akár egy csákányvágást se tegyen, mert magából a vele vitt Esterházy cognacból is meggazdagodhat. A mit tiszta szívből kívánunk is neki.

* KARÁCSONYI AJÁNDÉKOK! *

Tisztelettel tudatom a t. cz. közönséggel, hogy 13 év óta fennálló üzletemben nagyon jutányos árban feltalálhatók: üveg-, porcellán-, konyhaedények, petroleum-lampák, fűszerek, gyermekjátékok és díszműárak, szóval minden oly kellék, melyek egyfelől a háztartáshoz és konyha berendezéshez tartoznak, másfelől pedig igen alkalmas ajándék-tárgyak.

Tekintettel a közelgő karácsonyi ünnepekre — szülőknek és különösen fontos, hogy hol szerezzék be gyermekeiknek azon ajándékokat, melyekkel meglepni akarják s azért különösen figyelemre méltó az én gazdagon berendezett

gyermekjátékszer * * *

* * * raktáram

melyben nagyon csinos s örömet keltő meglepetésekre nagyon alkalmas tárgyak találhatók.

Fenti minden egyes árucikkemet jó forrásból s nagy mennyiségben szereztem be: miért is kérem üzletem szíves megkeresését, hogy az árak olcsóságáról meggyőződhessek.

Kitűnő tisztelettel

János Gyula,

kereskedő K.-Vásárhelyt.

(198 6—**

Amerikai zsebórák.

Jótállással, hogy a nickel színét nem változtatja, szerkezete pontosabb és jobb, mint a legdrágábbakké.

Ára darabonként 3 ft.

Jótállás mellett, míg a készlet tart.

— Hozzá ezüstös óraláncz 60 krajczár. —

Önberetváló készülék.

Fox, valódi solingeni gyártmány, sok kiállításon kitüntetve, gyakorlás nem kell. Megvágás kizárva. Tiszta és kényelmes munka. Bőrbetegségtől megment. Tartós és pénzmentes takarító.

— Darabonként 3 ft. —

A penge ** csilagos aczélből és a többi részei alpacából vannak. Egy külön penge hozzá 1 forint.

Megrendelhető:

POLLÁK SÁNDOR főbizományosnál

Budapest, V. ker., Kálmán-utca 17.

Gyűjtőknek 5 db után egy ingyen küldetik.

155 24—26

Sz. 750—1898.

Árverési hirdetmény.

Alulírt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezennel közzhírre teszi, hogy a kézdivásárhelyi kir. járásbíró 1898. évi 495/2 számú végzése következtében Robei czég javára Márkosfalvi Koos Andrásné és Forró Albert ellen 519 ft 8 kr és 436 ft s jár. erejéig 1895. évi Aprilis hó 20-án foganatosított kielégítési végrehajtás utján foglalt és 1803—1290 frtra becsült Koos Andrásnénál — két öreg fehér ló — 4 drb. csikó — 3 drb. tehén — 16 és gazdasági szerek — 1 bivalborju — két fehér borju — 4 drb. nagy bival — 8 drb. 2 éves tehén borju — és 4 drb. ökör borju — 3 éves ökörborju — szacskavágógép — 100 drb. telegráf. Forró Albertnél 2 drb. fehér ökör — 2 csikó — 10 drb. nagy sertés — szerek, triör rosta — gyapjufűsülőgépek — 20 hektó törökbuza-

ból álló ingóságok nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a k.-vásárhelyi kir. bíróság 495/2 1898. számú végzése folytán 519 ft 8 kr 436 ft tőkekövetelés, ennek 1895. évi február 31 napjától járó 6 százalékos kamatai és eddig összesen 71 ft 45 krban bíróság már megállapított költségek erejéig Márkosfalvan a község házában leendő eszközzésére 1899. évi Január hó 28-ik napjának d. e. 10 órája határidőül kitűztetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-cz. 107. és 108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett a legtöbbet ígérőnek szükség esetén becsáron alul is elfognak adatni.

Kelt Kézdi-Vásárhely, 1898. évi december hó 26-ik napján.

Kakucsí Adám,
ki, bir. végrehajtó.

(197. 1—1.)

BORT

asztali, pecsenye, csemege bort, cognacot, idei kis üstös szilvóriumot, fenyővizet, eredeti tisztaságban, felelősség mellett, nagyban és kicsinyben mérsékelt árban ajánlunk.

— Árjegyzéket kívánatra bérmetve küldünk. —

Székely-Keresztur, 1898. decz. hó 18.

Székely-Borkereskedő-Részvény-Társaság.
(203 2—3)

SCHISSER PÁL

első nagy kárpitos-butor-raktárában

Kézdi-Vásárhelyt

nagy választékban kaphatók a legszolidabban munkált ruganyos szalon-butorok minden minőségben. Teljes garnitúrák: egy kanapé és drb karosszék 100 ftól feljebb, ezenkívül mindenféle diván és tomanok, faragott, tömören hajlított faszékek és függőny-tartók, tükrök, toleitt-asztalok, lószőr és tengerifü matrácok és sodronyágybetétek galvanizált sodronyból tömör fakerettel és vasalással, egy nagy ágyra darabja 9 ft. Összehajtható vas-ágyak 32 rugós matráczezal.

Az üzlethelyiség a kaszinó-épület földszintjén van.
(88 74—100)

TORONTÁLI SZŐNYEGGYÁR részvény-társaság.

Egyedüli magyar szőnyeggyár.

Készít: kézzel csomózott szmirna-szőnyeget, terem-, szalon-, ebédlő-, háló-, boduoir- és uri szobák részére, mindenféle nagyság és stilben, bármely rajz szerint hollandi futószőnyeget, keleti (karamani) függönyöket, torontáli szerb szőnyeget (Tyilin), terítők, függönyök, divánátvetők stb. részére.

Főraktár: VI. ker., Budapest, Andrássy-ut 4. szám.

Dusan fölszerelt raktár mindennemű, a szőnyeg-szakmába vágó cikkekben, u. m.: olcsóbb fajtájú szőnyegek, függönyök, terítők, takarók, ablakvédők, szoba- és lópokróczok.

(164) 8—30

Ny. Ifj. János Mórész K. Vásárhelyen